

til 2 000 Kr. og for Medlemmernes Vedkommende til 800 Kr. Derimod har man ikke kunnet imødekomme et Ønske om Forhøjelse af Diæterne, som jo allerede er blevet forhøjet en Gang under Krigstiden. Disse Vederlagsforhøjelser vil ikke medføre særdeles store Bekostninger; for Formændenes Vedkommende vil Merudgiften blive 65 000 Kr. og for Medlemmerne 91 000 Kr.

Med Hensyn til Selvangivelsen forlanges der en noget mere udførlig Specifikation af Formueangivelserne, og man har udstrakt den Pligt til at selvangive Indkomsten og ledsage Selvangivelsen med Driftsregnskab og Status, der efter Loven af 8. Juni 1912 kun gælder Dødsboer, Selskaber og Foreninger, til at gælde alle bogføringspligtige efter Lov Nr. 98 af 10. Maj 1912, ligesom man har anset det for rettest, at der overfor Personer, der, uanset at de ikke er pligtige til at føre Bøger, dog fører Driftsregnskab eller foretager regelmæssig aarlig Statusopgørelse, gives Skatteraadene og Landsoverskatteraadet Adgang til at indkræve de tilsvarende Oplysninger. I øvrigt er Bestemmelserne i Loven af 1917 om Selvangivelse af Formue i det væsentlige indarbejdet i nærværende Forslag.

For Folk, der rejser bort fra Landet, har hidtil den Bestemmelse været gældende, at deres Skattepligt allerede ophører med Udløbet af det Skattehalvaar, i hvilket de rejser bort med Opgivelse af deres faste Bopæl, men dette udvides nu til, at Skattepligten først skal ophøre med det Skatteaar, i hvilket de rejser bort. Det er Hensigten hermed at træffe en hemmende Bestemmelse overfor den Tilbøjelighed til Skatteflugt, der ikke i ringe Grad findes her i Landet.

Hvad angaar Aktieselskaber, som beskattes af Indkomster, der hidrører fra Virksomhed i Udlandet, opretholdes den nuværende Regel; men det er Meningen, at Finansministerens Ret efter § 37 til helt eller delvis at eftergive Skatten skal benyttes til Fordel for Selskaber, hvis Indtægter udelukkende eller saa godt som udelukkende hidrører fra Udlandet. Der er Selskaber, der har blandede Indtægter, af udenlandsk og dansk Oprindelse; de falder ikke ind under dette. Men der er nogle Selskaber her i Landet, som aldeles ikke har Virksomhed i Danmark, men kun har Sæde her, til ikke ringe Gavn for Landet, dels paa Grund af den personlige Skat, som de paa Selskabets Kontorer ansatte Personer svarer, dels mere indirekte ved den Betydning,

det har for dansk Næringsliv at faa Lejlighed til at beskæftige sig med saadanne Foretagender. Man risikerer nemlig at disse Foretagender, som altsaa lige saa godt eller maaske bedre kunde have deres Sæde udenfor Danmarks Grænser, og som maaske beskattes haardt i de Lande, hvor Virksomheden drives, flytter bort, hvis de ikke faar denne Skattefrihed. Derfor er det Meningen, at Finansministeren skal benytte sin Bemyndigelse til at fritage dem. Det staar i øvrigt i Forbindelse med Forhandlingerne, der tidligere har været ført med det i Folketinget nedsatte Skatteudvalg.

Endelig skal jeg nævne en Bestemmelse i § 50, hvorefter der gives Administrationen Adgang til under Forbehold af Gensidighed at afslutte Overenskomst med fremmede Stater om Foranstaltninger, der tilsigter at modvirke Dobbeltbeskatningen. Der har i de sidste Aar været gentagne Forhandlinger med Repræsentanter for det norske og svenske Skattevæsen angaaende dette Forhold. Der er adskillige meget grelle Tilfælde af Dobbeltbeskatning mellem de nordiske Lande. Der vil ogsaa være adskillige saadanne Tilfælde for Folk, der har Ejendomme Syd for den sønderjydske Grænse. Derfor vil det være rimeligt, at der gives Adgang til Afslutning af Overenskomster, der værner mod Dobbeltbeskatning. Ligeledes er det i al Almindelighed ønskeligt paa Grund af den meget aggressive Karakter, som Formue- og Indkomstskatten nu har faaet efter Krigen paa Grund af den store Finansnød i alle Lande, og det vil da være rimeligt, at man, naar danske Borgere har deres Fortjeneste, f. Eks. Fragtfortjeneste og lignende fra saadanne Lande, giver Administrationen Adgang til at handle med en vis Frihed og derved opnaa at faa Overenskomster, der til en vis Grad værner mod Dobbeltbeskatning.

Der er mange andre Forandringer indført i dette Lovforslag, men disse, tør jeg maaske nok sige, er de vigtigste. Hvad angaar den finansielle Side af Indkomst- og Formueskatten, regnes det, at den personlige Indkomstskat i indeværende Aar vil give 128 Mill. Kr., Formueskatten 54 Millioner, og Selskabsskatten ca. 45 Mill. Kr., i alt 227 Mill. Kr. plus det halve af den sønderjydske Skat, 3 Mill. Kr. Det giver de 230 Mill. Kr., jeg har nævnt. For et Skatteaar, baseret paa Indtægten i 1921 — og det er det, jeg maa lægge til Grund for mine Beregninger her og maa gøre det saa mege mere, som 1921 vil være et særligt ugunstig